— cel dintâi guvern al României Mari. Ion Brătianu a plecat la Paris, ca să ia parte la tratativele de pace. El a stăruit ca România să obţină Banatul întreg. Dificultăţile ivite, la Paris, cu prilejul acestor negocieri, au nemulţumit pe Ion Brătianu.

Bărbatul de stat român a atras atenţia reprezentanţilor puterilor aliate şi asociate asupra marilor sacrificii făcute de România în războ şi care nu trebue să fie nesocotite, precum şi asupra dispoziţiilor cuprinse în tratatul de la 4 August 1916, încheiat la Bucureşti. Tratativele dela Paris — mai cu seamă din cauza opoziţiei Iugoslaviei în chestia Banatului — n'au condus la rezultatele dorite de patriotismul lui Ion Brătianu.

CAMPANIA DIN UNGARIA

In 1919, regimul bolşevic s'a instalat la Budapesta şi armatele roşii maghiare ne-au atacat. I. Brătianu — cu toată opunerea aliaţilor — n'a ezitat să atace Ungaria. România nu putea lăsa partea de rest a ţării în nesiguranţă şi la discreţia trupelor maghiare bolşevice. Armata noastră a intrat în Ungaria, a distrus trupele vrăjmaşe şi apoi, în ziua de 3—4 August 1919, şi-au făcut intrarea triumfală în Budapesta. România salvase Ungaria de regimul bolşevic şi restabilise ordinea în această ţară.

Acţiunea guvernului Brătianu, triumfase.

In ziua de 27 Septembrie 1919, guvernul Brătianu a demisionat. La 19 Ianuarie 1922 s'a constituit alt guvern, sub preşedinţia lui Brătianu, care s'a retras în 1926. Ultimul guvern prezidat de mult regretatul bărbat de stat, a fost cel constituit în Iunie a. c.

Zilele din urmă ale defunctului

Vineri şi Sâmbătă, când comisiile parlamentare au dus Inaltei Regenţe răspunsurile la mesaj, — primul ministru era acolo. Apoi, a voit să-şi dăruiască odihnă, la conacul dela Florica. Dar n'a putut ţine piept rugăminţilor să fie de faţă la inaugurarea lăcaşului acelei împărţitoare de milostenie şi alinare, care e soc. „Crucea Roşie". S'a dus la solemnitate şi a risipit din plin, voioşie.

PRIMELE INGRIJORARI

Dar la înapoierea acasă, a şovăit. Gâtul îi era vătămat.

Au fost, mai întâi, frigurile. 38 grade, cari s'au îndărătnicit vreme de 24 de ceasuri, până Luni, când au sporit la 39 şi n'au cedat. Marţi noapte, bolnavul a prins să delireze. Noapte turburată de febră. Medici de frunte, — d-nii Danielopol, Nanu-Muscel, C. Angelescu, N. Lupu, Nasta, Meţianu, C. Dimitriu, — veghiau la căpătâiul lui şi-şi mărturisiau îngrijorarea.

O INTERVENŢIE CHIRURGICALA

Miercuri dimineaţă, au început fenomenele de asfixie. Infecţia ajunsese primejdios de puternică. O clipă, respiraţia bolnavului încetase. Trebuia o încercare eroică. A făcut-o, pe dată, d. dr. C. Angelescu, — chirurg cu îndemânări rare. Intervenţia chirurgicală a fost urmată de fixarea unei canule, care a îngăduit bolnavului să respire.

Dar după câteva ceasuri — spre seară, — canula a fost astupată de puroiu. O nouă sincopă. Imediat a fost fixată o canulă mai largă, ceeace a produs o vremelnică — prea vremelnică, — îmbunătăţire a stării bolnavului.

INFECŢIE GENERALA

Mersul boalei urmărit cu atenţie, — doctorii au înţeles, că se produsese o infecţie streptococică generală. S'a administrat bolnavului o injecţie antistreptococică. Apoi, — a fost făcută o nouă încercare chirurgicală, fiindcă se constatate o nouă infectare a regiunii drepte a gâtului. Au fost extirpaţi câţiva ganglioni prinşi, — fără să se găsească puroiu.

Toate aceste operaţiuni, bolnavul deşi slăbit de boală şi de osteneli mari şi îndelungate, le-a îndurat fără adormire — ci doar cu uşurarea de durere pricinuită de simpla amorţire a locului atacat de bisturiu.

Ceeace alarma pe medici, era constatarea, că infecţia generalizată sporia şi toxinele nu puteau fi eliminate, din pricina absenţei transpiraţiei şi a tuturor funcţiunilor fiziologice producătoare de eliminare a toxinelor. Pulsul ajunsese la o situaţie din cale afară alarmantă: 150 pe minut. Inima, — peste 40 de bătăi.

AMELIORARE VREMELNICA

Pela orele 11 noaptea, bolnavul a fost alimentat artificial cu ceai cu rom. Ceeace — spre descreţirea frunţilor şi trezirea unei nădejdi, — a pricinuit o transpiraţie abundentă şi scăderea pulsului la 120.

De Miercuri dim., bolnavul trăise stare de somnolenţă, frecvent întreruptă de treziri, în cursul cărora neputând vorbi, — scria. Din rândurile aşternute pe hârtii, — se poate deduce seninătatea, stăpânirea de sine şi credinţa în vindecare, cari nu l-au părăsit. Alor casii le spunea în scris, să nu se alarmeze.

Iar d-lui dr. Angelescu, pe care-l ştia nedeslipit, îi scria:

„Sper, că nu eşti emoţionat de starea în care mă găsesc".

LA CAPATAIUL BOLNAVULUI

De când boala s'a agravat, la căpătâiul bolnavului s'au perindat şi au poposit îndelung toţi membrii guvernului. De asemeni, adjutanţi regali, cari ţineau neîncetat la curent pe membrii Familiei Regale şi pe acei ai Inaltei Regenţe.

A. S. R. Principele Nicolae, I. P. S. Patriarh Miron şi d. G. Buzdugan, Inalţi Regenţi, au vizitat pe bolnav.

M. S. Regina Maria şi A. S. R. Principesa Elena au scris d-nei Brătianu, interesându-se de starea bolnavului.

D. deputat prof. George Brătianu, care se afla la Iaşi, a fost chemat telegrafic. D-sa a sosit astănoapte, la ora 1.10.

Ultimele clipe

La orele 2 jum., situaţia devenind desperată, s'a recurs la oxigen.

Toţi medicii, cari n'au părăsit toată noaptea locuinţa fostului prim ministru, au fost adunaţi la un consult.

Imediat apoi au fost anunţaţi membrii familiei şi la locuinţa lui I. I. C. Brătianu s'au dus d-nii B. Ştirbey, V. Brătianu, I. Niculescu-Dorobanţu, C. Brătianu.

Anunţaţi, au sosit apoi d-nii miniştri I. G. Duca, Stelian Popescu, Franasovici, Bossie, secretar general al Inaltei Regenţe, gen. Nicoleanu, I. Pilat, Al. Algiu, Pleşa, d-na Pia Pilat, d-nii N. Budurăscu, Dudu Vlahide.

*

Tot timpul la căpătâiul bolnavului a vegheat d-na Eliza Brătianu.

La 5 jum. d. col Zivedenck, adjutantul A. S. R. Principele Nicolae a venit să se intereseze de starea d-lui Brătianu, care fiind disperată, d-sa s'a dus să înştiinţeze pe d. general Balif.

La ora 5 şi jum. preotul Mihălcescu, dela biserica Amzei a fost chemat să dea suprema împărtăşanie.

La ora 6 dim. primul ministru a intrat în agonie, care a durat un sfert de oră, fiind extrem de grea. Vigoarea fizică a primului ministru a opus o ultimă rezistenţă crâncenă răului care îl submina.

La ora 6.45, Ion I. C. Brătianu a încetat din viaţă.

Certificat de deces

Azi, 24 Noembrie 1927, ora 6.45 dimineaţa, a încetat din viaţă Ion I. C. Brătianu, preşedintele consiliului de miniştri, în urma unei angine streptococice.

Prof. dr. C. Angelescu.
Prof. dr. Nanu Muscel.
Prof. dr. Danielopol.
Dr. N. Lupu.
Dr. Nasta.

Noul guvern a depus jurământul

— Guvernul s'a constituit sub preziden ţia d-lui Vintila Brătianu

In urma morţii fostului preşedinte al consiliului, I. C. Brătianu, membrii guvernului s'au întrunit la ora 7.15, în consiliu la ministerul de interne.

După o jumătate de oră consiliul s'a ridicat, miniştrii ducându-se la Palatul Regal unde erau aşteptaţi de Inalta Regenţă.

ELOGIUL REGENŢEI PENTRU MARELE DEFUNCT

I. P. S. S. Patriarhul Miron Cristea, în numele Inaltei Regenţe, a făcut elogiul celui dispărut, spunând următoarele:

„După nenorocirea ce ţara românească a avut de îndurat cu pierderea celui mai mare Rege, Dumnezeu ne-a dat o nouă şi mare lovitură, luând dintre noi, pe una din cele mai mari figuri politice ale neamului.

Istoria nepărtinitoare va aşeza alături de marea figură a lui I. C Brătianu pe a fiului care a prezidat întregirea neamului Roagă pe Dumnezeu, ca în aceste clipe solemne să coboare asupra tuturor conducătorilor duhul înţelepciunii şi înţelegerii ca prin sforţări unite să putem cel puţin în parte împlini golul lăsat prin pierderea lui Ion I C Brătianu.

*

D. Vintilă Brătianu a prezentat demisia guvernului.

Inalta Regenţă a însărcinat pe d. Vintilă Brătianu cu constituirea noului cabinet.

Nu s'a făcut nici o schimbare a titularilor fiecărui departament. După aceea noul cabinet a depus jurământul în faţa Inaltei Regenţe.

FUNERALII NAŢIONALE

S'a hotărît să se facă funeralii naţionale şi corpul defunctului să fie expus la Ateneu timp de 2 zile.

Inmormântarea se va face Duminică la Florica.

Consiliul de miniştri

dela ora 8 dim.

Un nou consiliu de miniştri s'a întrunit la ministerul de interne la ora 8 dim.

D. prim-ministru Vintilă Brătianu a venit la consiliu după ce a luat jurământul înscris d-lui N. Titulescu, ministru de externe, care fiind bolnav n'a putut părăsi patul. Jurământul în forma aceasta s'a luat în urma însărcinării speciale date d-lui prim-ministru de către Inalta Regenţă.

Consiliul a hotărît ca azi la ora 11 şi jumătate corpul marelui dispărut să fie depus la Ateneu, unde va sta până Duminică la ora 9 şi jumătate dimineaţa, când se va oficia slujba religioasă.

Duminică, cortegiul urmând calea Victoriei şi calea Griviţei, se va îndrepta la gara de Nord, unde un tren special va duce la ora 11 dim., sicriul lui I. I. C. Brătianu la Florica.

Inmormântarea se va face în cavoul familiei de acolo, la ora 4 d. a.

*

In semn de doliu naţional, consiliul a suspendat pe ziua de azi activitatea ministerelor, tribunalelor, iar şcolile n'au ţinut cursuri.

S'a redactat proclamaţia guvernului către ţară şi s'a hotărît ca Duminică nu va avea loc nici un spectacol şi se va interzice muzica de orice fel, în localurile publice.

Consiliul s'a sfârşit la ora 10 dimineaţa.

Pelerinaj la locuinţa defunctului

Imediat ce s'a aflat în oraş, prin ediţia specială scoasă de ziarul nostru, de moartea fostului prim-ministru Ion I. C. Brătianu, un mare număr de curioşi s'au îndreptat spre locuinţa sa.

La intrare a fost deschis un registru care a fost acoperit cu sute de semnături.

Miniştrii plenipotenţiari ai tuturor statelor, foşti miniştri, deputaţi şi senatori, prieteni personali, admiratori sau adversari, s'au grăbit să aducă pios omagiu memoriei marelui dispărut.

Şefii partidelor au trimis condoleanţe. Cei dintâi, cari le-au prezentat, au fost d-nii gen. Averescu şi Iuliu Maniu.

IMBALSAMAREA

La ora 9 dim. d. prof. Minovici a procedat la îmbălsămarea corpului lui I. Brătianu.

Din cauza operaţiunilor ce a suferit, fostul prim ministru a fost ras, aşa că înfăţişarea sa este cu totul schimbată.

Proclamaţia guvernului către ţară

ROMANI,

Lovit de o boală fulgerătoare, Ion I. C. Brătianu, s'a stins din viaţă în dimineata zilei de 24 Noembrie.

Ţara pierde azi pe omul care mai mult de un pătrar de veac şi-a închinat ca sfetnic al marilor şi nemuritorilor Regi, Carol şi Ferdinand, toată munca şi sufletul lui pentru propăşirea, înălţarea şi întregirea statului român.

Opera vieţii lui Ion I. C. Brătianu, rămâne pentru vecie legată de cele mai însemnate acte din istoria naţională şi politică a poporului român.

Prin înţelepciunea şi patriotismul lui Ion I. C. Brătianu, destinele neamului românesc au fost conduse la înfăptuirea unităţii naţionale, iar rolul pe care Ion I. C. Brătianu l-a avut în făurirea României întregite, rămâne pagina cea mai glorioasă din viaţa marelui dispărut.

Poporul român datoreşte lui Ion I. C. Brătianu reformele democratice, votul obştesc şi împroprietărirea sătenilor, precum şi întreaga operă de organizare a statului întregit.

Dar opera lui Ion I. C. Brătianu de care istoria va vorbi întotdeauna cu evlavie şi cu recunoştinţă, înseamnă o muncă uriaşă de fiecare zi, depusă cu înţelepciune, cu patriotism şi cu o energie creatoare neasemuită, în slujba statului întregit şi a neamului care îi datoreşte împlinirea celor mai sfinte năzuinţi ale lui.

Moartea lui Ion I. C. Brătianu lasă un gol nemăsurat în viaţa ţării şi în sufletul poporului român.

România întregită dela un capăt la altul va plânge pe acel care a avut un rol atât de hotărîtor în înfăptuirea ei.

Dar cu cât pierderea este mai adâncă şi durerea mai covârşitoare, cu atât mai vie şi mai puternică trebue să fie în sufletul poporului român hotărîrea de a birui durerea, ce încearcă prin simţământul de dragoste şi solidaritate patriotică, ce trebue să apropie şi să lege pe toţi fiii ţării în jurul intereselor superioare ale României întregite, eternă în puterile ei de viaţă şi de continuă înălţare.

Preşedintele consiliului de miniştri şi ministru de finanţe VINTILA I. C. BRATIANU.
Ministrul instrucţiunii: Dr. C. ANGELESCU.
Ministrul cultelor şi artelor: AL. LAPEDATU.
Ministru de interne: I. G. DUCA.
Ministru de războ: General P. ANGELESCU.
Ministru de externe: N. TITULESCU.
Ministrul justiţiei: STELIAN POPESCU.
Ministrul comunicaţiilor: C. DUMITRIU.
Ministrul agriculturii şi domeniilor: C. ARGETOIANU.
Ministrul industriei: L. MRAZEC.
Ministrul sănătăţii şi ocrotirilor sociale: I. INCULEŢ.
Ministrul lucrărilor publice: I. NISTOR.
Ministrul muncii, cooperaţiei şi asigurărilor sociale: Dr. N. LUPU.
Subsecretar de stat la ministerul de interne: R. FRANASOVICI.
Subsecretar de stat la ministerul de interne: GH. TATARESCU.
Subsecretar de stat la ministerul de agricultură: GH. CIPAIANU.
Subsecretar de stat la preşedinţia consiliului de miniştri: C. BRATIANU.

Către toţi prefecţii

Cu nemărginită durere vă aduc la cunoştinţă încetarea din viaţă a preşedintelui Consiliului de miniştri Ion I. C Brătianu, azi 24 Noembrie ora 6.45 dim.

Ţara pierde pe marele bărbat de Stat, al cărui nume va rămâne în veci legat de întregirea neamului nostru.

Durerea ce ne copleşeşte nu trebue însă să ne facă a pierde o clipă din vedere interesele superioare ale Statului, cari mai mult de cât ori când trebuie să fie azi treze în mintea şi sufletele noastre.

Inalta Regenţă a binevoit a încredinţa sarcina formărei noului guvern d-lui Vintilă I. C. Brătianu şi care a format guvernul în aceiaşi compunere ca şi a guvernului precedent.

Noul guvern a depus jurământul azi dimineaţă în faţa Inaltei Regenţe.

Ministru de interne
(ss) I. G. DUCA

Către şefii de organizaţii ai partidului „Naţional-Liberal"

Cu inima sdrobită de durere am trista însărcinare de a vă aduce la cunoştinţă încetarea din viaţă a marelui şi mult iubitului nostru preşedinte, domnul Ion I. C. Brătianu.

Rolul lui în istoria României contimporane, în înfăptuirea întregirii neamului şi în îndeplinirea marilor reforme democratice, care stau la temelia organizării sociale a României întregite, aparţin istoriei şi asigură în analele românismului o glorie nepieritoare.

In faţa mormântului său deschis, partidul Naţional Liberal pe care l-a condus cu atâta înţelepciune şi cu atâta strălucire, este dator mai mult decât oricând ca prin unire şi puternică solidaritate sufletească să stea strajă întru apărarea marilor interese naţionale cari preocupă ţara noastră.

Acesta este cel mai bun omagiu pe care colaboratorii şi prietenii politici îl pot, în aceste clipe de durere, aduce memoriei marelui om de stat dispărut atât de neaşteptat din mijlocul nostru.

I. G. DUCA

Testamentul lui I. I. C. Brătianu

La ora 9 jum. membrii familiei au procedat la deschiderea testamentului defunctului.

Ni s'a spus că testamentul, care este foarte voluminos vre-o 30 de pagini, nu conţine nici o dispoziţie politică sau cu privire la înmormântare.

Toată averea sa a fost lăsată fiului său d. George Brătianu, d-na Elisa Brătianu, soţia sa, având dreptul să se bucure pe tot timpul vieţii de uzufructul averii.

*

Pentru d. a. la ora 5 a fost convocat un consiliu de miniştri la ministerul de interne, care se va ocupa cu întocmirea amănunţită a programului înmormântării.

Impresia morţii în ţară

Brăila, 24 Noembrie

Populaţia brăileană este profund emoţionată de moartea primului ministru Ion I. C. Brătianu.

Delegaţi ai partidului liberal din Brăila vor participa la înmormântare.

Galaţi, 24 Noemb.

Vestea morţii primului ministru a fost adusă la cunoştinţa publicului gălăţean de ziarul „Universul" prin afişe placardate în toate părţile oraşului.

Lumea e adânc impresionată.

La prefectura judeţului şi la toate instituţiunile s'au arborat drapele negre.

Vapoarele din port au coborît pavilioanele la jumătate, în semn de doliu.

Iaşi, 24 Noembrie

Vestea morţii marelui bărbat de stat Ion I. C. Brătianu a străbătut ca fulgerul toate cercurile oraşului şi judeţului nostru.

Emoţiunea populaţiei, fără deosebire de situaţie socială şi culoare politică, este mare.

La autorităţi şi unele case particulare, s'a arborat drapelul negru.

Din ordinul mitropoliei clopotele tuturor bisericilor şi marele clopot al mitropoliei au sunat sunetul de jale mai multe ore.

Şefii autorităţilor civile şi militare au ţinut o consfătuire pentru a lua măsurile impuse de împrejurări.

Numeroşi delegaţi ai partidului liberal ieşean vor participa la înmormântare.

Craiova, 24 Noembrie

Vestea morţii primului ministru a produs o consternare generală în oraş.

Pretutindeni s'a discutat cu durere marea pierdere ce încearcă ţara prin moartea marelui bărbat de stat; căci Ion I. C. Brătianu n'a aparţinut numai partidului liberal, ci ţării întregi, pentru care şi-a sacrificat toată viaţa.

Ziarul „Universul" a fost primul, care a adus la Craiova vestea tristă a morţii primului ministru.

Pentru menţinerea păcii în industria engleză

Londra, 23 (Rador). — Eri, s'a ţinut la Londra, conferinţa la care au participat reprezentanţii muncitorilor şi directorii dela Imperial Chemical Industrie Limited.

Conferinţa a examinat planul de cooperare pentru menţinerea păcii în industrie.

D. Clynes, din partea muncitorilor, a arătat că intenţiunea Uniunii, pe care o reprezintă, este de a coopera în mod efectiv, susţinând noua politică, care asigură pacea în industrie.

Raporturile dintre Canada şi Statele-Unite

VIZITA PRIM-MINISTRULUI CANADEI LA WASHINGTON

Londra, 23 (Rador). — Primul ministru al Canadei, Mackenzie King, a sosit, eri, la Washington. Aceasta este prima vizită oficială, pe care premierul canadian o face la Washington dela data înfiinţării legaţiunii canadiene în acest oraş.

Primul ministru va locui la ambasadorul canadian Vincent Massey.

Primul-ministru va rămâne la Washington câteva zile.

S'au fabricat sau nu paşapoarte false?

Paris, 23 (Rador). — „Daily Mail" anunţă că la Basel s'ar fi descoperit noui organizaţiuni comuniste pentru fabricarea de paşapoarte false. Ziarele elveţiene desmint această ştire pe care o declară lipsită de orice temeiu.

Arestarea a doi periculoşi bandiţi

Lupta între tâlhari şi poliţie cu focuri de arme. — Prinderea banditilor. — Isprăvile celor arestaţi

Cernăuţi, 23 Noembrie

Ziarul nostru a anunţat arestarea a doi periculoşi bandiţi la Cernăuţi, arestare făcută cu riscul vieţii de doi agenţi.

Arestarea lor este de mare însemnătate, de oarece ei sunt aceia cari de câte-va săptămâni calcă diferite persoane din localitate. Ei au introdus un sistem nou de operaţie: pătrundeau în locuinţa vre-unui cetăţean şi cu armele ridicate cereau bani.

CUM AU FOST ARESTAŢI

Poliţia şi siguranţa, alarmate de atacurile banditeşti săvârşite în ultimul timp, au delegat pe feluriţi agenţi să facă razii prin toate părţile oraşului, spre a le descoperi cuiburile. Astfel, agentul special Anton Savicki făcea o raită prin str. General Averescu în ziua de 21 c., pe la ora 4 d. a. El a observat doi inşi, cari păreau foarte agitaţi şi vorbeau ruseşte. Părându-i-se suspecţi, i-a urmărit până ce au intrat în hanul Druckman din acea stradă nr. 8 A. Fiindcă în acel han au mai fost arestaţi suspecţi, agentul a intrat înăuntru, văzând cum cei doi bandiţi s'au aşezat la masă şi au cerut câte un pahar de bere. Agentul a întrebat mai întâi pe hangiu dacă locuesc la el persoane străine. Hangiul a negat. Apoi l-a întrebat dacă cunoaşte pe cei doi inşi. Şi această întrebare hangiul a negat-o. Atunci, agentul s'a apropiat de cei doi inşi, somându-i să se legitimeze.

Ei au prezentat acte din care se vedea imediat că erau falsificate. I-a întrebat, dacă se cunosc. Ei au răspuns că acum în crâşmă s'au întâlnit întâia dată. Atunci, i-a somat să meargă cu dânsul la poliţie. Ei au refuzat, iar unul din bandiţi a vârât mâna în buzunar ca să scoată o armă.

Fiind singur, agentul a ieşit în stradă să cheme pe cineva în ajutor. Intâmplarea a vrut ca tocmai în acel moment să treacă pe acolo gardienii Striski şi Kravezuk dela primărie. Ei au venit imediat în ajutor. Văzând aceasta unul din bandiţi, şi anume — cum s'a dovedit mai târziu, Nicolae Iatzco — a fugit pe o uşă de dindos în curte şi de acolo a voit să sară în curtea vecină.

LUPTA INTRE POLIŢIE ŞI BANDIŢI

Atunci, agentul Savicki a arestat imediat pe celalt bandit, care se chiamă Şmil Grabois, şi a spus gardienilor să urmărească pe primul.

Gardianul Striski s'a luat pe urmele celuilalt bandit şi l-a ajuns când se pregătea să sară gardul. Văzându-se urmărit de aproape, banditul s'a întors şi a tras un foc de revolver asupra lui Striski. Glontele a trecut pe lângă braţul lui Striski şi pe la urechile lui Savicki. Cu toate acestea, Striski s'a aruncat asupra banditului şi a început o luptă pe viaţă şi moarte. In timpul acesta, banditul a fost dezarmat; dar el a mai scos un revolver şi a voit să tragă în poliţist. La moment potrivit i-a sărit în ajutor tovarăşul său, gardianul Kravezuk, şi amândoi au reuşit să dovedească pe bandit. Cât a durat această luptă, o mulţime de lume s'a adunat în jurul bandiţilor şi poliţiştilor, fără să sară în ajutorul poliţiştilor, cari luptau cu moartea.

GOANA ŞI LUPTA

In timpul acestei aglomeraţii, banditul Iatzco, care părea foarte îndrăzneţ, a reuşit să scape din mâinile agenţilor şi s'o rupă la fugă. Atunci, agentul Savicki a predat pe banditul său pe seama celor doi gardieni şi s'a luat pe urmele lui Iatzko. Banditul a luat-o prin str. Abatorului, a ieşit pe linia ferată şi de acolo a ajuns în Caliceanca. Savicki după dânsul. L-a somat să stea, dar banditul nu voia să asculte. Atunci, agentul a tras de două ori din revolver şi un glonte l-a nimerit pe bandit în braţul drept. Cu toate acestea, şi-a continuat fuga prin Caliceanca, urcând dealul care sue în str. Sinagogii. Aici, agentul Savicki, cu ajutorul unui lucrător, — singurul trecător, care a venit în ajutorul agentului, — l-a ajuns pe bandit şi i-a pus cătuşe.

La percheziţie, s'au găsit asupra lui Iatzco, afară de cele două revolvere, cari i-au fost luate mai dinainte şi dintre care fiecare era încărcat cu câte 7 cartuşe, alte 2 cartuşe, toate dum-dum.

CINE-I IATZCO?

La poliţie, au început cercetările. Mai întâi a fost interogat Iatzco ca fiind mai periculos. El are asupra sa un carnet al biroului de populaţiune pe numele Ceban Leontie, cu porecla Mihailov, originar din Chelmeuţ (Hotin). Dar acest carnet este complet falsificat, după cum se poate foarte uşor constata. Interogatul contestă de a fi luat parte la oarecare acţiune şi spune că a sosit în Cernăuţi abia de 24 ore, venind din Iaşi. Dar siguranţa trimiţând telegrame în toate părţile despre arestarea acestor doi bandiţi, a primit o telegramă din Chişinău, în care se spune că Iatzco este un bandit periculos, care în ultimul timp a făcut jafuri la drumul mare. In Bălţi, a omorît cu un foc de revolver pe subcomisarul de siguranţă, Spoială, care voia să-l aresteze. El este capul unei bande, care a operat în ultimul timp în nordul Basarabiei. In Chişinău, a rănit pe doi agenţi de siguranţă cu focuri de arme tot când voiau să-l aresteze.

Procurorul general din Chişinău a telegrafiat că Iatzco împreună cu Spătaru şi Brandabura au ucis pe soţii Roşu din calea Dudeşti (Bucureşti). Poliţia din Chişinău cere aducerea lui Iatreo acolo.

CINE-I GRABOIS

Nici celălalt bandit nu e mai pe jos de tovarăşul său în ce priveşte crimele. El e măcelar, original din Chişinău, dar de mult nu-şi mai exercita profesiunea. Poliţia din Chişinău raportează, că Grabois este un pungaş periculos şi a spart mai multe case de bani. In special s'a îndeletnicit cu escrocarea naivilor cu briliante false.

Amândoi banditii sunt urmăriţi pentru numeroasele lor isprăvi.

OPERAŢIUNILE LOR IN CERNAUŢI

Cu toate că bandiţii pretind de a fi în Cernăuţi numai de 24 ore poliţia a reuşit să dovedească o serie de crime săvârşite de dânşii. In ultimul timp, ei au pătruns în câteva locuinţe şi cu revolverul în mână au cerut bani. Astfel, azi dimineaţă a fost adus la poliţie negustorul Scherzer, care a putut cunoaşte în cei doi bandiţi pe aceia, cari, în una din nopţile precedente, au pătruns în locuinţa sa şi cu revolverele întinse l-au somat să le dea bani. Numai după ce bandiţii l-au scotocit şi s'au convins că comerciantul n'are într'adevăr bani la dânsul, au dispărut fără să ia ceva.

Azi dimineaţă, bandiţii au fost confruntaţi cu fostul inspector şcolar Cojocariu care, în una din serile trecute, a fost victima unui atac banditesc. Pe când d-sa petrecea pe la 6 jum. în cercul familiei, de-odată se anunţă doi domni bine îmbrăcaţi. Crezând că are de-aface cu doi părinţi ai elevilor, fostul inspector i-a invitat în salon. Atunci bandiţii au scos revolverele, somându-l să le dea bani. Familia inspectorului văzând această scenă, a sărit imediat la ferestri, dând alarma. Numai după ce vecinii au început să se alarmeze, bandiţii au dispărut fără să fi putut lua ceva. Şi fostul inspector a recunoscut pe cei doi bandiţi.

Poliţia continuă cercetările fiindcă e convinsă că aceşti bandiţi mai au şi alte crime la activul lor.

Cor.

Comitagii bulgari condamnaţi la moarte în Grecia

Atena, 23. — Curtea cu juraţi din Salonic a condamnat la moarte pe comitagii bulgari Manoff şi Kulelitca, vinovaţi de pregătirea atentatului cu dinamită, pentru aruncarea în aer a edificiilor expoziţiei din Salonic, a consulatului Iugoslaviei, a băncii Franco-Sârbe, etc. Unul din acuzaţi a făcut mărturisiri complete.

„Junkers" n'a isbutit nici a doua oară

Londra, 23 (Rador). — Avionul german „Junkers" a încercat, eri, să plece din Horta (Azore) spre Terra Nova. Din cauza încărcăturii prea grele, aparatul a fost nevoit să amerizeze după câteva mile de sbor şi a fost remorcat în port.

N-rul 76 BLASCO IBANEZ

Mare nostrum

Traduc. de CORNELIU BUCHOLZER şi A. DUMITRESCU

Caragol continuă povestirea. El se întorcea la navă, când s'a întâlnit pe trotuar; ea l-a recunoscut şi i-a vorbit foarte gentil.

— M'a însărcinat să vă amintesc de ea. Ştia că nici un străin nu putea să pătrundă acolo. Mi-a spus că a încercat să vină să vă vadă. Căutând în buzunare, scoase o bucată de hârtie mototolită, o foae albă ruptă dintr'o scrisoare veche. Şi mi-a dat atunci această hârtie pe care a scris cu creionul, în stradă. O să vedeţi ce spune. N'am voit s'o citesc.

Imediat ce luă hârtia, Ferragut recunoscu scrisul Freyei, dar îi păru mai nervoasă şi mai frământată ca de obiceiu. Patru cuvinte numai: „Adio! Am să mor!"

— Minciuni! Mereu minciuni, îşi zise Ulise şi rupse hârtia.

Restul dimineţei, el fu trist şi preocupat. Datoria lui era să se opue faptelor spioanei. Toate navele din port se găseau ameninţate numai prin aflarea ei aici. „Mare Nostrum" însăşi nu va fi şi el atacat la ieşirea din rada din Brest?... Neputând să se hotărască să denunţe pe vechea sa metresă, Ferragut îşi puse în gând să o supravegheze chiar el şi după masă eşi la uscat.

Vizită localurile publice de zi şi de noapte, făcu anchete în hoteluri, şi luă o trăsură spre a se duce să viziteze locurile cele mai pitoreşti ale împrejurimilor. In timp de patru zile se încăpăţână în căutările sale, dar fără nici un rezultat. Ajunse să se întrebe, dacă Caragol o întâlnise cu adevărat.

Poate că fusese beat când se întorsese la navă şi inventase această istorie. Totuş cuvintele ce le scrisese ea, desminţeau această presupunere. Ii puse lui Caragol diferite întrebări şi acesta îi dete o explicare. Păsărica trebuia să plece. Poate ea a părăsit Brest în aceeaş zi chiar... Intâlnirea a fost o întâmplare.

Ferragut trebui să oprească cercetările. Transformarea navei se terminase: „calele" conţineau o încărcătură de obuze destinate armatei din Orient, şi mai multe tunuri desfăcute. Ordinul de plecare sosise chiar atunci. „Mare Nostrum" eşi din rada portului Brest într'o dimineaţă întunecoasă şi ploioasă. Trecu prin faţa tristei băi „Trépassés", cimitirul corăbiilor şi puse capul spre Sud, spre a ajunge la strâmtoarea Gibraltar.

Noul aspect al lui „Mare Nostrum" inspira lui Ferragut o adevărată mândrie. Nu mai avea sentimentul de a fi sclavul destinului: norocul nu mai era singura scăpare. Staţiunile de T. F. F. vegheau pentru el dealungul întregei coaste şi-i da indicaţiuni asupra drumului de urmat, spre a ocoli locurile de pândă ale inamicului. Aparatele pârâiau, urmând dialogurile lor îndepărtate. La pupa se afla tunul acoperit cu prelata de pânză cerui tă.

Se îndeplinise aproape visurile făurite de Ulise, când, ca copil citea poveşti de corsari şi romane de aventuri maritime. Avea dreptul să se numească ca şi vechii navigatori: „Căpitan din marina de comerţ şi de războ". Dacă ar trece pe dinaintea lui un submarin, o să-l pinteneze; dacă acesta o să încerce să-l urmărească, îi va putea răspunde cu lovituri de tun.

Spiritul său aventuros îl făcea să dorească o întâlnire. El nu luase parte în viaţa lui la nici o luptă navală. Voia apoi să vadă cum o să se poarte noul său echipaj, aceşti oameni liniştiţi şi modeşti, cari se luptaseră la uscat şi văzuseră moartea cu ochii.

Dorinţa lui nu întârzie să se îndeplinească. Intr'o dimineaţă, în dreptul Lisabonei, pe când tocmai adormise (intrase în cabină câteva momente mai înainte, după ce-şi petrecuse noaptea pe punte), îl deşteptară strigăte şi zgomot de paşi.

Un submarin eşise la suprafaţă la o mie cinci sute metri şi alerga cu toată viteza asupra lui „Mare Nostrum", bănuind fără îndoială că are gândul să fugă.

Spre a sili nava de comerţ să se oprească, agresorul îi trimise două obuze, cari căzură în apă.

Vaporul micşoră mersul, aceasta însă spre a-şi lua o poziţie mai favorabilă şi să dea voie tunului dela pupă să tragă. De la cele dintâi lovituri, submarinul surprins fără îndoială că se răspunde la atac, se depărtă.

Lupta dură o jumătate de ceas, loviturile urmau cu repeziciune şi de o parte şi de alta. Ferragut sta aproape de tun, admirând sângele rece al oamenilor. Unul dintre ei ţinea mereu un proiectil în braţe, gata să-l dea tovarăşului, care repede îl introducea în culata fumegândă. Ochitorul îşi concentra toată energia în ochi şi aplecat pe aparat, mişca linia de ochire, căutând punctul sensibil al acelui corp cenuşiu şi lungăreţ, care ca un animal cetaceu, deabia era ieşit deasupra apei.

Deodată, o mulţime de sfărâmături acoperi prova navei. Un obuz inamic lovise marginea acoperişului bucătăriei şi cabinelor din prova. Caragol, care se afla în uşa locuinţei sale, puse mâinile la pălărie. Când norii galbeni se risipiră, toţi îl văzură în picioare, scărpinându-şi capul plin de sânge.

— Nu este nimic, zise el, m'a sgâriat o bucată de lemn. Foc! Foc!... El striga, înflăcărat de canonadă. Mirosul de pulbere, trosnitura seacă a detunăturilor păreau că l-a îmbătat. Sărea şi bătea din palme, cu îndârjirea unui soldat antic, care juca un dans războinic.

Tunarii de la pupa îşi îndoiră activitatea: loviturile căleau din ce în ce mai aproape.

— Gata! strigă Caragol. A fost lovit!... A fost lovit!

Din tot echipajul, el era singurul în neputinţă să vadă efectele tragerii. Deabea putea să vadă silueta submarinului. Dar cu toate astea continuă să strige cu bună credinţă:

— L-au lovit!... Ura! Ura!

Şi lucru curios, fu că inamicul dispăru pe loc de la suprafaţă.

Tunarii mai trimiseră câteva obuze asupra periscopului. In locul ce-l ocupase, nu mai rămăsese nimic decât un fel de pată albicioasă şi lucie.

Vaporul se îndreptă spre această pată uriaşă de ulei care onduland dădea reflecte irizate.

Marinarii scoaseră strigăte de entuziasm. Erau siguri că au scufundat submarinul. Ofiţerii erau mai puţin optimişti. „Cine putea şti?" Nu-l văzuseră ridicându-se vertical, apoi să se înfunde cu unul din capete, ca un fus pe vârf. Poate n'a suferit decât o mică stricăciune, care l-a silit să înceteze lupta?